

Arrest

nr. 262 170 van 12 oktober 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. MBOG
Jozef Buerbaumstraat 44
2170 MERKSEM**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 12 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 juni 2021 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MBOG, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen in september 2019 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 11 januari 2021.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 26 februari 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd verzoeker op 30 maart 2021 gehoord.

1.3. Op 11 mei 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 12 mei 2021 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U verklaart de Surinaamse nationaliteit te hebben en van Creoolse afkomst te zijn. U bent geboren in Paramaribo op (...) 1977. Uw vader hebt u nooit gekend. U werd opgevoed door uw moeder S. A. en P. D.. U bent ongehuwd en kinderloos.

In Suriname had u geen vaste verblijfplaats tot u J.T. leerde kennen. Een bekend persoon binnen de culturele sector van Suriname. Hij liet u wonen in een hut van hem op het platteland van Para en u werkte voor hem waarbij u allerhande klusjes deed zoals het ruimen van gebladerte en het ophalen van goederen.

J.T. was tevens een genezer en mensen kwamen tot bij hem voor een behandeling. Doch de behandelingen van J. hadden niet altijd het gewenste effect waardoor bepaalde mensen en families kwaad waren en J. aanvielen en bedreigden. Ook u deelde ontelbare keren in de klappen aangezien men wist dat u samenwerkte met J.. Overal waar u kwam werd u aangevallen. Zo heeft men u onder meer gebeten in uw been, ‘gekapt’ of geslagen met een voorwerp op uw pols en heeft men de wagen van J. waarmee u rondreed in brand gestoken. In 2019 stelde J. aan u voor om samen met hem naar Nederland te komen nadat hij ook werd overvallen. U stemde toe en J. regelde een vals paspoort en een vliegtuigticket. Toegekomen in Nederland rond september 2019 had u nog een week contact met J. vooraleer u naar uw vriend C. in België kwam.

Via uw broer M. die nog in Suriname woont, vernam u later dat J. teruggekeerd was naar Suriname. U vernam ook dat J. begin 2021 is overleden.

Op 11 januari 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Suriname vreest u voor uw leven omwille van de bedreigingen en agressie waarmee u in het verleden te kampen kreeg. U stelt tevens dat u geen enkele toekomst hebt omdat u geen uitzicht op enig werk noch op een onderkomen hebt.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u geen documenten voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw houding niet in overeenstemming kan gebracht worden met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Zo blijkt uit zowel uw verklaringen als uit het administratief dossier dat u naar België bent gekomen nadat u eerst twee à drie maanden in Nederland had doorgebracht waar u net na de zomer van 2019 was toegekomen (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 31 maart 2021, CGVS, p. 7 & p. 9). U heeft in Nederland nooit internationale bescherming aangevraagd (CGVS, p. 10). Voorts moet worden opgemerkt dat u pas op 11 januari 2021 in België een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend (CGVS, p. 10) terwijl u zich terdege bewust van het feit dat u zich in illegaal verblijf bevond (CGVS, p. 9). Desondanks hebt u evenmin andere stappen ondernomen om uw verblijf in regel te stellen (CGVS, p. 9). Dergelijke houding strookt niet met het gedrag dat kan verwacht worden van een persoon die daadwerkelijk een

risico op vervolging en/of ernstige schade loopt in zijn land van herkomst. Immers kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij/zij na aankomst in landen die de conventie van Geneve hebben ondertekend en die de beschermingsmogelijkheden die daarin voorzien zijn toepassen, zo snel als mogelijk hierover informatie verzamelt en een verzoek om internationale bescherming indient. Ter rechtvaardiging voor uw afwachtende houding stelt u dat u stappen hebt ondernomen van zodra u over de mogelijkheid om internationale bescherming te verzoeken hoorde (CGVS, p. 10). Deze verklaring kan niet overtuigen omdat net verwacht kan worden dat u zich hier zo snel als mogelijk over zou hebben geïnformeerd, te meer u een nicht L. D. met de Nederlandse nationaliteit (CGVS, p. 9) en een vriend genaamd C. met verblijfsrecht (CGVS, p. 10) hebt in België waardoor redelijkerwijze kan worden aangenomen dat u zich ook tot hen had kunnen wenden en zij u hierin wegwijs hadden kunnen maken. Uw houding, met name uw heel laattijdig verzoek om internationale bescherming, is dan ook niet in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst roepen uw wel zeer oppervlakkige en vage verklaringen vraagtekens op bij de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen in Suriname, die u bovendien nalaat te staven met enig document. Zo blijken de problemen waarmee u te kampen had gewone gevechten te zijn waarbij u slechts tweemaal gewond raakte (CGVS, p. 16) alsook een eenmalig feit waarbij de auto van J. in brand gestoken werd. Gevraagd echter wanneer u gekapt werd in uw arm, weet u niet precies wanneer dit was (CGVS, p. 14). Gevraagd waar dit was, stelt u ergens op straat in Paramaribo (CGVS, p. 14). Gevraagd wanneer u gebeten werd, weet u dit evenmin, noch geeft u een concreet antwoord op de vraag waar deze aanval plaatsvond (CGVS, p. 15). Betreffende de auto van J. waarmee u reed en die in brand gestoken werd, kan u evenmin aangeven wanneer dit feit plaatsvond. Bovendien heeft u geen enkel idee wat de identiteit van de personen was die u aanvielen omwille van uw band met J., terwijl u dit net bij hem kon verifiëren (CGVS, p. 14). Wanneer u deze feiten aanhaalt als reden waarom u Suriname ontvlucht bent en internationale bescherming zoekt, kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u hier concrete informatie over kan geven. Minstens zou u moeten kunnen aangeven wanneer dergelijk feit is voorgevallen. Uw gebrekkige kennis hypothekeert de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden problemen.

Hoewel u aangeeft dat u samen met J.T. Suriname verlaten hebt in 2019 (CGVS, p. 7) omdat de aanvallen die op jullie gepleegd waren naar eigen zeggen heftig waren (CGVS, p. 11) en u met de dood werd bedreigd alsook J. werd bedreigd (CGVS, p. 11, 14) dient vervolgens te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen blijkt dat J. na jullie vertrek uit Suriname frappant genoeg is teruggekeerd naar Suriname (CGVS, p. 6). Dat J.T., nochtans de hoofdaanleiding van uw problemen (vragenlijst CGVS, d.d. 04/02/2021, vraag 3.5), ondanks de problemen is teruggekeerd naar Suriname ondermijnt eveneens de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden feiten. U verklaart dat u geen contact meer had met J. sinds kort na uw aankomst in Nederland, ondanks dat u dit zou hebben geprobeerd (CGVS, p. 6) doch er dienst opgemerkt dat u op gegeven moment wist dat J.T. teruggekeerd was naar Suriname (CGVS, p. 6). Aangezien blijkt dat J.T. over een Facebookaccount beschikt onder zijn eigen naam waarop het laatste bericht dateert van 30 oktober 2020, en ook u eveneens over een Facebookaccount beschikt (CGVS, p. 6), kan niet ingezien worden waarom u via dit kanaal geen contact zou hebben kunnen zoeken met J. teneinde u te informeren naar de redenen van zijn terugkeer en eventuele problemen die hij daarbij ondervond. Immers mag van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat hij zich spontaan zoveel mogelijk informeert over alle elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Aangezien uw vrees samenhangt met deze van J.T., dient geconcludeerd dat ook deze vaststelling uw geloofwaardigheid verder ondermijnt.

Waar u voorhoudt dat u bij het aanhoren van J.T. zijn overlijden begin 2021 ook het ergste vreest voor uzelf omdat u naar eigen zeggen een sterk vermoeden hebt dat er een verband is tussen zijn dood en de bedreigingen waarvan ook u het slachtoffer werd (CGVS, p. 11), dient vastgesteld dat u niet op de hoogte bent van het tijdstip noch de oorzaak van zijn overlijden (CGVS, p. 11) en dat u zich hieromtrent evenmin hebt geïnformeerd (CGVS, p. 11). Ter verklaring waarom u niet over deze informatie beschikt en u zich er niet over geïnformeerd hebt, geeft u aan dat u zichzelf er niet aan wil herinneren. Dit is weinig ernstig aangezien u zelf aangeeft dat zijn dood vermoedelijk de Surinaamse media gehaald heeft (CGVS, p. 11) en bijgevolg niet kan ingezien worden waarom u niet minstens op deze manier bijkomende informatie over zijn dood en dus ook uw voorgehouden vrees hebt opgezocht. Bij nazicht in openbare bronnen blijkt bovendien dat J.T. op 26 januari 2021 is overleden aan de gevolgen van een ziekte waardoor de doodsoorzaak geenszins verband houdt met enig conflict waarin hij betrokken zou zijn. Deze vaststelling samen met uw onwetendheid over zijn doodsoorzaak ondermijnt de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees voor uw leven.

Ten overvloede kan nog aan worden toegevoegd dat uw verklaringen bij de dienst vreemdelingen betreffende uw vrees voor uw leven niet in overeenstemming zijn met hoe u de zaken voorstelt tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, hetgeen de geloofwaardigheid van uw vrees eveneens ondermijnt. Waar u tijdens uw verklaringen bij de dienst vreemdelingenzaken initieel helemaal niets vermeldt over bedreigingen wanneer men u vraagt naar de redenen waarom u Suriname verlaten hebt doch pas wanneer men u specifiek vraagt of u persoonlijk bedreigingen hebt gekend, stelt u dat J. wel eens bedreigingen kreeg die u dan ook moest ondergaan (Vragenlijst CGVS d.d. 4 februari 2021, vraag 3.5), blijkt tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS plots dat u met de dood werd bedreigd (CGVS, p. 10). Geconfronteerd met de vraag waarom u bij DVZ niet vermeld hebt dat u met de dood werd bedreigd, komt u niet verder dan te stellen dat u niet wist hoe het er aan toe ging en dat u enkele dingen gezegd heeft (CGVS, p. 12). Dit is geen afdoende verklaring. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, wordt verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielpprocedure. Niettegenstaande dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat een dermate essentieel element als een doodsbedreiging, een auto die in brand gestoken wordt of aanvallen waarbij men gewond raakt, hierin zou worden vermeld. Bovendien zou u zich niet meer herinneren of men u gevraagd heeft waarom u Suriname verlaten hebt en niet meer terug kan, en beweert u dat men u niet gevraagd heeft wat u vreest indien u zou terugkeren naar Suriname (CGVS, p. 12). Dit is niet ernstig. Er werd u letterlijk gevraagd om aan te geven wat u vreest bij terugkeer naar uw land van herkomst (vragenlijst CGVS, vraag 3.4) en om een overzicht te geven van alle feiten die tot uw vlucht hebben geleid (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Uw verklaring werd u daarenboven voorgelezen en u hebt deze ondertekend waardoor u zich uitdrukkelijk akkoord verklaarde met de inhoud.

Bovenstaande vaststellingen leiden er toe dat u er niet in geslaagd bent uw problemen naar aanleiding van uw connectie met J.T. aannemelijk te maken.

Wat betreft uw vrees geen werk en geen onderdak te zullen vinden (CGVS, p.10) dient aangestipt te worden dat dit motieven zijn van louter socio-economische aard. Ze vallen bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er op basis hiervan zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij terugkeer een ernstig risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming. De slechte economische situatie in Suriname is immers een algemeen probleem (CGVS, p. 17) en gevraagd waarin uw situatie verschilt van deze van anderen in Suriname, antwoordt u slechts dat u geen plek hebt om te gaan (CGVS, p. 17). Nogmaals gevraagd waarom u geen onderdak kan vinden, verwijst u opnieuw naar de algemene situatie in Suriname (CGVS, p. 17). Tevens gevraagd of u bij terugkeer toegang zou hebben tot de Surinaamse arbeidsmarkt, stelt u opnieuw slechts heel algemeen dat er geen werk is in Suriname. Gevraagd naar vacatures en jobaanbiedingen stelt dat u dit nooit gekend te hebben (CGVS, p. 17) hetgeen weinig ernstig is als u beweert onmogelijk werk te kunnen vinden in Suriname. Een verwijzing naar (algemene informatie omtrent) de algemene economische situatie van Suriname volstaat niet om aan te tonen dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond of aannemelijk gemaakt. Bovendien woont uw halfbroer Marciano met wie u nog contact heeft in Suriname en was die in de mogelijkheid om er een huis te bouwen (CGVS, p. 4, 18). In België wordt u dan weer opgevangen door nicht L. en uw vriend C. (CGVS, p. 18). Uit niets blijkt dat zij u bij terugkeer niet even kunnen ondersteunen ten einde uw leven opnieuw op te nemen in Suriname. Derhalve kan er uit uw verklaringen over uw familiale/financiële situatie in Suriname niet afgeleid worden dat er in uw hoofde dermate ernstige problemen van socio-economische aard bestaan dat u in geval van terugkeer naar uw land persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijk en vernederende behandeling' loopt.

Tot slot dient vastgesteld dat u op geen enkele manier uw nationaliteit noch uw identiteit weet te staven (CGVS, p. 9). U hebt uw identiteitsdocumenten in Suriname achter gelaten (Vragenlijst DVZ, d.d. 4 februari 2021, vraag 24 & 25). Nochtans wordt van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht dat hij/zij alle demarches onderneemt om zijn/haar identiteit en nationaliteit te kunnen staven en dat hij/zij alle documenten aanbrengt die deze enigszins kunnen ondersteunen. U geeft aan dat u uw paspoort hebt achtergelaten in Suriname (CGVS, p. 9). Aangezien u reeds sinds einde 2019 in België bent, kan niet ingezien worden waarom u zich niet of tot uw halfbroer met wie u in

contact staat heeft gewend om hem het paspoort te laten overmaken dan wel waarom u zich niet tot de Surinaamse ambassade hebt begeven met het oog op het verkrijgen van een nieuw paspoort dat uw nationaliteit en identiteit kan staven, u hebt immers geen problemen met de Surinaamse autoriteiten (CGVS, p. 7). Bijgevolg blijkt uit niets dat het voor u in sé onmogelijk zou kunnen zijn uw identiteit te bewijzen aan de bevoegde instanties. Dat u voor wat betreft het aanvragen van een nieuw paspoort ter verklaring stelt dat u niet weet hoe dit werkt kan geenszins overtuigen daar u evenmin uzelf geïnformeerd hebt (CGVS, p. 9) terwijl u hier in België in contact staat met uw vriend C. alsook met uw nicht L. en vriendin J. (CGVS, p. 4) waardoor aangenomen kan worden dat zij u enigszins de juiste informatie en richting kunnen geven betreffende het aanvragen van een paspoort, mocht u hen hier tenminste naar gevraagd hebben.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingsstukken bij het verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Verzoeker stelt dat hij Suriname heeft verlaten samen met J.T., de persoon voor wie hij werkte. J.T. deed culturele activiteiten en werkte als genezer (notities CGVS, p. 6) en zijn behandelingen hadden niet steeds het gewenste resultaat zodat veel mensen kwaad werden en J.T. aanvielen en bedreigden. Verzoeker was hiervan ook het slachtoffer omdat hij voor J.T. werkte (notities CGVS, p. 7, 10, 11, 13). J.T. besliste om naar Nederland te reizen en vroeg verzoeker om mee te gaan (notities CGVS, p. 8). Bij een terugkeer naar Suriname vreest verzoeker het ergste, zijn leven staat op het spel, hij werd bedreigd met de dood (notities CGVS, p. 16). Hij ziet geen toekomst in Suriname, hij weet niet waar hij zal wonen en of hij werk zal vinden, de economie draait niet, iedereen weet hoe slecht het gaat in Suriname, hij wil werken maar kan er geen werk vinden (notities CGVS, p. 17).

2.3.3.2. De Raad wijst erop dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt gemotiveerd dat verzoeker er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken. Meer bepaald wijst de commissaris-generaal erop dat (i) verzoekers houding, met name zijn laattijdig verzoek, niet in overeenstemming te brengen is met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming; (ii) verzoekers zeer oppervlakkige en vage verklaringen roepen vraagtekens op bij de geloofwaardigheid van de door hem aangehaalde problemen in Suriname, hij legt evenmin documenten voor; zijn gebrekkige kennis over de feiten die hij aanhaalt, hypothekeert de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden problemen; (iii) hoewel verzoeker aangeeft dat hij samen met J.T. Suriname verlaten heeft in 2019, wordt vastgesteld dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat J.T. is teruggekeerd naar Suriname; dat J.T., die de hoofdaanleiding is van zijn problemen, ondanks de problemen is teruggekeerd naar Suriname ondermijnt ook de geloofwaardigheid van de voorgehouden feiten; verzoeker heeft zich niet bij J.T. geïnformeerd naar de redenen van zijn terugkeer en de eventuele problemen die hij daarbij ondervond, wat nochtans mag verwacht worden van een verzoeker om internationale bescherming, aangezien verzoekers vrees samenhangt met de vrees van J.T., ondermijnt ook deze vaststelling verzoekers geloofwaardigheid; (iv) verzoeker is niet op de hoogte van het tijdstip van overlijden van J.T. noch van de oorzaak ervan en heeft zich hierover niet geïnformeerd, terwijl hij ook het ergste vreest voor zichzelf omdat hij naar eigen zeggen een sterk vermoeden heeft dat er een

verband is tussen de dood van J.T. en de bedreigingen waarvan ook verzoeker het slachtoffer werd; verzoeker stelt dat hij zichzelf er niet aan wil herinneren, maar dit is weinig ernstig gezien hij zelf aangeeft dat zijn dood vermoedelijk de Surinaamse media gehaald heeft en er niet kan worden ingezien waarom hij op deze manier geen bijkomende informatie heeft gezocht over zijn dood en zijn eigen voorgehouden vrees; nazicht in openbare bronnen leert dat J.T. overleden is aan een ziekte waardoor zijn doodsoorzaak geen verband houdt met een conflict waarbij hij betrokken zou zijn, deze vaststelling en verzoekers onwetendheid ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden vrees; (v) verzoekers verklaringen bij de DVZ zijn niet in overeenstemming met hoe hij de zaken voorstelt bij het CGVS, wat de geloofwaardigheid van zijn vrees ook ondermijnt; (vi) verzoeker is er niet in geslaagd zijn problemen naar aanleiding van zijn connectie met J.T. aannemelijk te maken; (vii) zijn vrees geen werk en onderdak te zullen vinden betreffen motieven van socio-economische aard en vallen niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, evenmin zijn er zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat hij een ernstig risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming; de slechte economische situatie in Suriname is een algemeen probleem, een verwijzing naar de algemene economische situatie volstaat niet om aan te tonen dat er wat verzoeker betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, dit risico op ernstige schade dient *in concreto* aannemelijk te worden gemaakt, verzoekers halfbroer woont nog in Suriname en was in de mogelijkheid om er een huis te bouwen, in België wordt verzoeker opgevangen door zijn nicht en zijn vriend, uit niets blijkt dat zij verzoeker niet kunnen ondersteunen om zijn leven opnieuw op te nemen in Suriname; uit verzoekers verklaringen kan niet worden afgeleid dat er in zijn hoofde dermate ernstige problemen van socio-economische aard bestaan dat hij in geval van terugkeer naar zijn land persoonlijk een bijzonder risico loopt op een onmenselijke en vernederende behandeling; (viii) verzoeker weet op geen enkele manier zijn nationaliteit noch zijn identiteit te staven.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.3.3. In het verzoekschrift stelt verzoeker inzake zijn laattijdig verzoek om internationale bescherming dat zijn houding niet als tegenindicatie kan worden gezien. Verzoeker wijst erop dat hij niet over voldoende informatie beschikte en dat het pas was wanneer hij de juiste personen tegenkwam en hij de juiste informatie kreeg, hij een verzoek indiende. Het is zeer plausibel dat hij hierover geen informatie had, er was niemand in zijn omgeving die hem hierover informatie kon verschaffen want niemand had daarmee ervaring.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij in september 2019 naar Nederland is gekomen en na 2 à 3 maanden naar België is gereisd (notities CGVS, p. 7 en 9). Hier heeft hij illegaal verbleven en nooit verder gedacht tot hij van dit proces hoorde en stappen ondernam (notities CGVS, p. 10), hij hoorde vrienden van zijn vriend C. erover praten, toen zijn ze gaan googelen en zo te weten gekomen welke stappen hij moest ondernemen (notities CGVS, p. 10). Op 11 januari 2021 heeft verzoeker dan een verzoek ingediend.

De vaststelling dat verzoeker gedurende meer dan twee jaar in Nederland en België geen enkele poging heeft ondernomen om zijn verblijf te legaliseren en zelfs niet geïnformeerd heeft naar mogelijkheden in dit verband, ondermijnt de door hem voorgehouden vrees bij terugkeer naar Suriname. Het staat haaks op de door verzoeker voorgehouden vrees voor terugkeer naar Suriname dat hij nagelaten heeft zich te informeren aangaande de wijze waarop hij bescherming kan krijgen en ervoor gekozen heeft illegaal in het land te verblijven – en zich zodoende bloot te stellen aan het risico om gerepatrieerd te worden naar Suriname – in plaats van een beroep op internationale bescherming te doen. Dat verzoeker dermate lang wacht alvorens enig initiatief te nemen om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en hij pas meer dan twee jaar na zijn aankomst in Nederland, in België een verzoek indient, hypothekeert dan ook wel degelijk de geloofwaardigheid van de beweerde nood aan internationale bescherming.

2.3.3.4. Verzoeker uit vervolgens kritiek op volgend motief: *“Vooreerst roepen uw wel zeer oppervlakkige en vage verklaringen vraagtekens op bij de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen in Suriname, die u bovendien nalaat te staven met enig document. Zo blijken de problemen waarmee u te kampen had gewone gevechten te zijn waarbij u slechts tweemaal gewond raakte (CGVS, p. 16) alsook een eenmalig feit waarbij de auto van J. in brand gestoken werd. Gevraagd echter wanneer u gekapt werd in uw arm, weet u niet precies wanneer dit was (CGVS, p. 14). Gevraagd waar dit was, stelt u ergens op straat in Paramaribo (CGVS, p. 14). Gevraagd wanneer u gebeten werd, weet u dit evenmin, noch geeft u een concreet antwoord op de vraag waar deze aanval plaatvond (CGVS, p. 15). Betreffende de auto van J. waarmee u reed en die in brand gestoken werd, kan u*

evenmin aangeven wanneer dit feit plaatsvond. Bovendien heeft u geen enkel idee wat de identiteit van de personen was die u aanvielen omwille van uw band met J., terwijl u dit net bij hem kon verifiëren (CGVS, p. 14). Wanneer u deze feiten aanhaalt als reden waarom u Suriname ontvlucht bent en internationale bescherming zoekt, kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u hier concrete informatie over kan geven. Minstens zou u moeten kunnen aangeven wanneer dergelijk feit is voorgevallen. Uw gebrekkige kennis hypothekeert de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden problemen.”

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij een zeer coherent en plausibel relaas aflegde, hij gaf de details die volgens hem van belang waren, hij heeft geantwoord op alle vragen die hem gesteld werden. Indien er meer details nodig waren, kwam het aan de protection officer toe om dit op een expliciete manier te vragen, men kan hem niet verwijten dat hij op open vragen bepaalde antwoorden geformuleerd heeft die volgens hem voldoende waren. Verzoeker heeft naast de beweerde vage en oppervlakkige informatie tal van precieze en gedetailleerde informatie gegeven.

Door deze uiteenzetting en door de bevestiging dat hij ook gedetailleerde informatie heeft gegeven, doet verzoeker echter geen afbreuk aan het feit dat hij niet precies meer weet wanneer er in zijn arm gekapt werd (notities CGVS, p. 14), dat hij de concrete omstandigheden, met name waar en wanneer hij werd gebeten (notities CGVS, p. 15) niet kan schetsen, dat hij evenmin kan aangeven wanneer de auto van J. waarmee hij reed, in brand werd gestoken en dat hij niet weet wie hem aanviel omwille van zijn band met J.T. terwijl hij dit kon nagaan bij J.T. De Raad sluit zich erbij aan dat deze gebrekkige kennis over feiten die voor verzoeker toch de aanleiding waren om zijn land te ontvluchten, de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden problemen hypothekeert.

2.3.3.5. Inzake de terugkeer van J.T. naar Suriname, bevestigt verzoeker in het verzoekschrift dat hij indertijd inderdaad samen met J.T. Suriname verlaten heeft en dat ze naar Europa kwamen om aan vervolging in het land van herkomst te ontsnappen. Verzoeker wijst erop dat ze na hun aankomst in Europa elk hun eigen weg zochten. J.T. kon verzoeker in Europa niet ten laste nemen. Verzoeker moest in België veel tijd en energie steken in het uitbouwen van zijn toekomst, zodat het begrijpelijk is dat hij niet veel aandacht meer kon geven aan J.T. en aan diens activiteiten in Nederland. Later vernam hij dat J.T. was teruggekeerd naar Suriname en nog enige tijd later vernam hij dat J.T. was overleden. Verzoekers houding kan dus niet als tegenindicatie worden beschouwd voor de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Uit verzoekers verklaringen blijkt echter dat verzoeker zijn problemen in Suriname duidelijk linkt aan de problemen van J.T. en aan het feit dat hijzelf werkte voor J.T. Dat J.T. is teruggekeerd naar Suriname, ondergraaft dan ook de ernst van verzoekers problemen, die het gevolg zouden zijn van geweest van J.T.'s problemen. Er mag worden aangenomen dat verzoeker, eens hij ervan op de hoogte was dat J.T. was teruggekeerd, zich zou informeren waarom hij was teruggekeerd en of hij daarbij problemen ondervond, zelfs als was verzoeker in België met andere zaken bezig. De problemen van J.T. hielden immers rechtstreeks verband met en waren de oorzaak van verzoekers problemen, wat dus de kern van zijn asielaanvraag betreft. Dat verzoeker hierin niet geïnteresseerd was, ondermijnt volgens de Raad ook verder zijn geloofwaardigheid.

2.3.3.6. Verzoeker uit vervolgens kritiek op volgend motief: *“Waar u voorhoudt dat u bij het aanhoren van J.T. zijn overlijden begin 2021 ook het ergste vreest voor uzelf omdat u naar eigen zeggen een sterk vermoeden hebt dat er een verband is tussen zijn dood en de bedreigingen waarvan ook u het slachtoffer werd (CGVS, p. 11), dient vastgesteld dat u niet op de hoogte bent van het tijdstip noch de oorzaak van zijn overlijden (CGVS, p. 11) en dat u zich hieromtrent evenmin hebt geïnformeerd (CGVS, p. 11). Ter verklaring waarom u niet over deze informatie beschikt en u zich er niet over geïnformeerd hebt, geeft u aan dat u zichzelf er niet aan wil herinneren. Dit is weinig ernstig aangezien u zelf aangeeft dat zijn dood vermoedelijk de Surinaamse media gehaald heeft (CGVS, p. 11) en bijgevolg niet kan ingezien worden waarom u niet minstens op deze manier bijkomende informatie over zijn dood en dus ook uw voorgehouden vrees hebt opgezocht. Bij nazicht in openbare bronnen blijkt bovendien dat J.T. op 26 januari 2021 is overleden aan de gevolgen van een ziekte waardoor de doodsoorzaak geenszins verband houdt met enig conflict waarin hij betrokken zou zijn. Deze vaststelling samen met uw onwetendheid over zijn doodsoorzaak ondermijnt de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees voor uw leven.”*

Verzoeker stelt dat de ziekte van J.T. het gevolg kan zijn van fysieke of psychische bedreigingen, het kan niet uitgesloten worden dat hij een medische aandoening ontwikkelde als gevolg van de diverse

bedreigingen en aanslagen op zijn goederen. Het loutere feit dat J.T. overleed als gevolg van een ziekte betekent niet dat hij in Suriname niet vreesde voor vervolging.

De Raad merkt op dat deze loutere beweringen en veronderstellingen geen afbreuk doen aan het feit dat J.T.'s doodsoorzaak een ziekte is en geen verband houdt met een conflict of bedreigingen waarin hij zou betrokken zijn. Verzoekers vrees dat hij zou sterven als gevolg van dezelfde bedreigingen en problemen waarvan J.T. het slachtoffer zou geweest zijn, mist bijgevolg feitelijke grondslag. Dat verzoeker geen informatie kon verschaffen over de doodsoorzaak van J.T. ondermijnt verder de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees.

2.3.3.7. Waar verzoeker voorhoudt dat hij door het afleggen van coherente en plausibele verklaringen wel degelijk de connectie heeft aangetoond tussen zijn problemen en die van J.T., stelt de Raad vast dat verzoeker voorbijgaat aan de voorgaande motieven van de bestreden beslissing die pertinent en steekhoudend zijn, zoals hierboven uiteengezet.

2.3.3.8. Inzake het niet kunnen voorleggen van identiteitsdocumenten stelt verzoeker dat hij heeft uitgelegd dat het hem niet gelukt is om zijn in Suriname achtergelaten paspoort te krijgen of om een nieuw paspoort te krijgen via de Surinaamse ambassade in België. Gezien hij details heeft gegeven over zijn land van herkomst, kan er geen twijfel bestaan over zijn nationaliteit en origine.

Door louter zijn eerder afgelegde verklaringen (notities CGVS, p. 9) te herhalen, doet verzoeker geen afbreuk aan het feit dat hij zijn identiteit en nationaliteit niet weet te staven. Verzoekers Surinaamse nationaliteit wordt evenwel niet betwist. Dit doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker zich niet de moeite heeft getroost om enige inspanning te leveren om zijn nationaliteit en identiteit te staven met documenten.

2.3.3.9. Verzoeker laat de motieven ongemoeid inzake de incoherenties tussen zijn verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS. De Raad sluit zich aan bij dit motief, dat steunt op de stukken van het administratief dossier.

2.3.3.10. Verzoeker uit evenmin kritiek op de motieven inzake zijn vrees geen werk en onderdak te vinden. De Raad sluit zich erbij aan dat dit motieven zijn van socio-economische aard die niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie vallen. Verzoeker toont evenmin aan dat er op basis hiervan zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij bij terugkeer een ernstig risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoeker toont niet *in concreto* aan dat zijn familiale en financiële situatie in Suriname van die aard is dat daaruit afgeleid kan worden dat er in zijn hoofde dermate ernstige problemen bestaan van socio-economische aard dat hij in geval van terugkeer persoonlijk een bijzonder risico loopt op een onmenselijke en vernederende behandeling.

2.3.3.11. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen afdoende argumenten aanhaalt die van aard zijn voormelde pertinente vaststellingen inzake de door hem aangevoerde asielmotieven in een ander daglicht te stellen.

In een poging sommige motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoeker de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst erop dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt dienaangaande evenwel vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Suriname actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont het tegendeel niet aan.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Suriname een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET